

[NATO právě nacvičuje válku s Ruskem. Jan Keller bez cenzury](#)

- CZ24 News | 29. ledna 2024

NATO / RUSKO: Keller bez cenzury: Jan Keller píše o tom, jak NATO v současnosti nacvičuje válku s Ruskem.

Právě začíná největší vojenské cvičení NATO od konce studené války. Bohužel od konce jen přechodného. Zapojí se do něj až 90 tisíc vojáků ze všech států Aliance a ze Švédska. Cvičení pod názvem Steadfast Defender (Pevný obránce) potrvá až do května. Válka s Ruskem se bude nacvičovat na území Německa, Polska, Litvy, Lotyšska a Estonska.

Když jsem v roce 1980 konal povinnou základní vojenskou službu v Československé lidové armádě, měli Rusové, Ukrajinci a spol. vojenskou kontrolu nad Berlínem. Jejich vojska stála nějakých 600 km od Bruselu a 80 km od Vídně. Přesto nevládla žádná hysterie o tom, že Moskva chce dobýt západní Evropu. Nevzpomínám si, že by se tehdy dennodenně mluvilo o neudržitelnosti míru, o nutnosti připravovat se na blížící se světovou válku a o tom, že naše země bude jejím účastníkem hned od první minuty. Ministryně obrany Jana Černochová měla sedm let, náčelník generálního štábu Karel Řehka navštěvoval mateřskou školku a ministr zahraničních věcí Jan Lipavský ještě nebyl na světě. V Ženevě byla toho roku podepsána úmluva o zákazu nebo omezení užívání konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení. Zahrnovala například tříštivé zbraně, nástražné miny a zápalné zbraně.

Nebyl to ani zdaleka idylický svět. Rusové bok po boku s Ukrajinci či vojáky pobaltských zemí právě vstoupili do Afghánistánu, kde je čekalo devět let neúspěšných bojů. Spojené státy zahájily krvavou intervenci v Salvadoru a začaly mohutně podporovat Irák ve válce proti Íránu. Aby své dodávky zbraní do této války usnadnily, vyškrtly Irák ze seznamu teroristických států.

Nyní jsme členy Evropské unie, k jejímž nejvyšším hodnotám patří zachování trvalého míru. Jsme rovněž členy NATO, výhradně obranného sdružení, jehož hranice se mezitím posunuly o více než tisíc kilometrů na východ. Armády zemí Aliance cvičené za účelem obrany nyní stojí 600 km od Moskvy a 160 km od Petrohradu. V případě Ukrajiny zatím nevyšel pokus posunout je o dalších tisíc kilometrů blíže k Moskvě v jižním směru.

Nic proti tomu, je potěšitelné, že se tábor míru a kapitalismu tak utěšeně rozrůstá. Je ale nepochopitelné, pokud se i přesto cítíme stále více ohroženi. Cítíme se ohroženi zemí, která nedovede po dvou letech bojů zpacifikovat ani Charkov ležící pár kilometrů od jejích hranic. Zpacifikovat ho v míře, v jaké Spojené státy zpacifikovaly irácká města poté, co usoudily, že míru a demokracii prospěje opětovně zařadit Irák na seznam teroristických států.

Kdo koho ohrožuje rozhodně nezjistíme porovnáváním vojenských výdajů. Mezi pěti zeměmi, které zbrojí nejusilovněji, Rusko není, takže tudy cesta nevede. Mohlo by nás uklidnit alespoň to, že ve vedoucí pěťici má naše obranná aliance hned dva představitele. Kromě suverénně vévodících Spojených států se velice pěkně umístila i Francie.

V roce 1980 byly pod kontrolou Moskvy armády dalších sedmi evropských zemí. Nebylo to nic příjemného, ale přežili jsme to v míru. NATO mělo tehdy 15 členských států. Dnes stojí proti Moskvě jednatřicet armád a co nevidět přibude Švédsko. Toto nejsilnější mírové uskupení všech dob se usilovně připravuje na velkou obrannou válku. Německý ministr obrany Boris Pistorius soudí, že

Rusko napadne některou z členských zemí NATO během pěti až osmi let. I přes obrovský nárůst počtu členů a nemenší nárůst výdajů na zbrojení se německý ministr obrany obává, že NATO bude tou dobou bezbranné.

Kromě mnoha neznámých plyne přímo z logiky věci alespoň jedna uklidňující jistota. Pokud by některé z budoucích cvičení armád dvaatřiceti členských států NATO probíhalo náhodou nedaleko od předměstí Moskvy, určitě by se jmenovalo Desperate Defence (Zoufalá obrana).

AUTOR: Jan Keller

[ZDROJ](#)